

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

MUNTANYES DE PRADES

Etapa 7: CAPAFONTS – FONT DE LA LLÚDRIGA **COVA DE LES GRALLES – PONT DE GOI** **LA CREU TRENCADA – EL PICORANDAN – LA FEBRÓ**

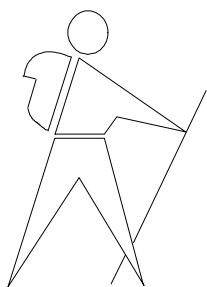
8 de maig de 2016

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Capafonts. Restaurant El Grèvol. Esmorzar. Inici de l'etapa.	9 h 9 h 30 min
Font de la Llúdriga. Reagrupament.	10 h 20 min 10 h 30 min
Cova de les Gralles. Reagrupament.	11 h 05 min 11 h 15 min
La Creu Trencada. Reagrupament.	12 h 10 min 12 h 20 min
El Picorandan. Reagrupament.	13 h 10 min 13 h 20 min
La Febró. Final de l'etapa. Dinar al restaurant La Perdiu. Sortida cap a Vilanova.	14 h 05 min 17 h
Vilanova i la Geltrú.	19 h

Notes.-

- ** Esmorzarem al restaurant El Grèvol de Capafonts. Dinarem a La Febró, al restaurant La Perdiu.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual** amb els que us segueixen; si cal espereu-vos. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (**Penseu que aneu en grup**).
- ** **Atenció:** Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** el telèfon 687 04 39 76 (Agustí Poch).
- ** Els vocals coordinadors d'aquesta sortida són Joan Andreu i Agustí Poch. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

MUNTANYES DE PRADES

Etapa 7: CAPAFONTS – FONT DE LA LLÚDRIGA **COVA DE LES GRALLES – PONT DE GOI** **LA CREU TRENCADA – EL PICORANDAN – LA FEBRÓ**

8 de maig de 2016

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Començarem l'etapa d'avui a la plaça de l'Església de Capafonts i després de travessar el Barranc del Ribatell remuntarem la vall del Riu de l'Horta que aigües avall es transforma en el Brugent. En aquesta ascensió veurem l'idíl·lic paratge de les Tosques i la Font de la Llúdriga i, més amunt, després de travessar un estret pas entre roques, arribarem a la grandiosa cova de les Gralles.

Tot seguit, una forta pujada ens portarà fins al Pont de Goi, un espectacular arc natural que primer haurem de travessar per sota i després passar per damunt. En aquest punt ja haurem assolit gairebé la cota dels 1000 m amb la qual cosa podrem descansar una estona planejant per un camí que ens portarà primer a la Creu Trencada i més endavant al peu de l'espectacular Picorandan. Després d'assolir el cim d'aquest pic baixarem pel barranc de la Cova del Corral cap a La Febró on finalitzarem la sortida.

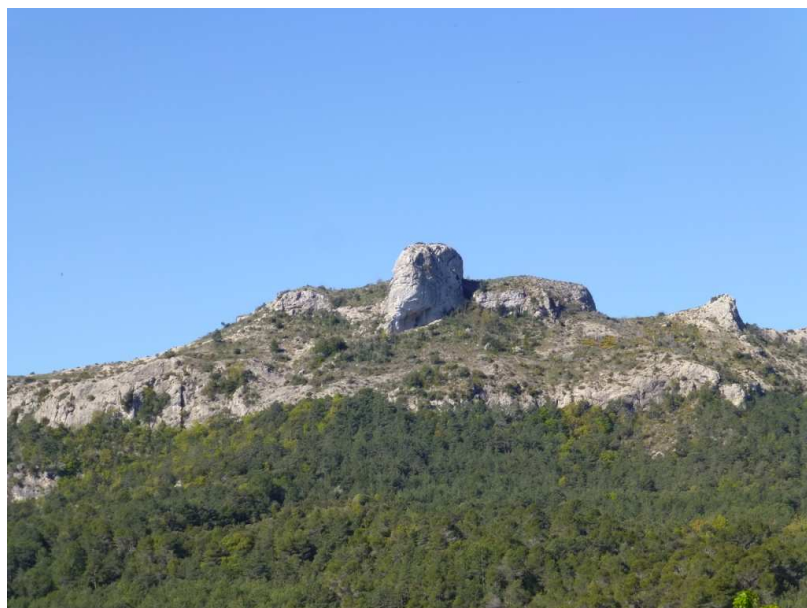
Horari		Distància (km)
Parcial	Total	
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa d'avui a la plaça de l'Església de Capafonts (750 m). D'esquena a l'església hem d'anar cap a la dreta per baixar amb fort pendent pel carrer de Ribatell; a la dreta hi ha un pal indicador. Deixem una font a l'esquerra i més endavant trobem un tram d'escales.

Desemboquem en un camí; el seguim cap a l'esquerra i immediatament girem cap a la dreta; seguim baixant amb sol cimentat. Passem a frec d'un mur aïllat que ens queda a l'esquerra.

Just passat el mur fem un doble gir esquerra – dreta i passem una tanca. A l'altra banda del barranc del Ribatell, enlairat amb els seus 991 m, podem veure-hi la característica punxa del Picorandan per on passarem.

Girem novament cap a l'esquerra i travessem una rasa.

0:06 0:06 0,330

Desemboquem en un camí cimentat (710 m); l'hem de seguir cap a l'esquerra.

0:01 0:07 0,420

A la dreta deixem un senderol que travessa el torrent del Ribatell (707 m); a l'enforcall hi ha un pal indicador; nosaltres seguim pel camí cimentat; poc després deixem un trencall a l'esquerra.

0:01 0:08 0,490

Arribem en una bifurcació (704 m). La branca de l'esquerra va cap a la carretera TV-7041; nosaltres hem de seguir la de la dreta que travessa el llit del torrent del Ribatell; en aquest punt hi ha un pal indicador. Aquest és el Camí de la Llúdriga que puja per la vall del Riu de l'Horta; el sòl segueix sent cimentat i pugem lleugerament.

0:04 0:12 0,740

A l'esquerra del camí queden una bassa i una petita nau (709 m). Seguim pujant; deixem algun trencall lateral.

0:04 0:16

S'acaba el sòl cimentat.

0:02 0:18 1,145

Fem un gir cap a l'esquerra per tal de travessar un petit torrent lateral (734 m).

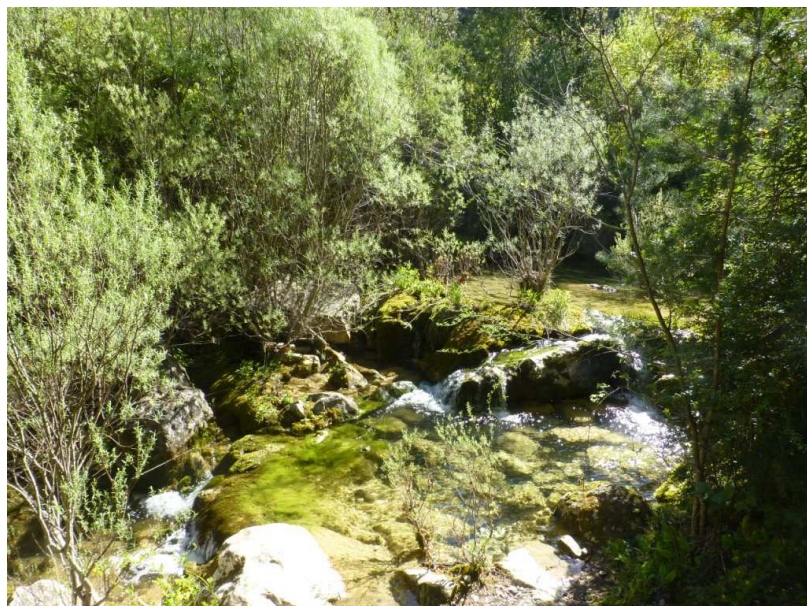
0:02 0:20 1,275

Arribem en una bifurcació (743 m). Hem de rebutjar la branca de la dreta i seguir per la de l'esquerra en la direcció que portàvem salvant una cadena.

Atenció. Uns metres més endavant, quan a la dreta del camí hi ha un petit pal de senyalització, hem de deixar el camí per anar cap a l'esquerra per un senderol que baixa.

Aquest senderol va seguint el riu per la seva riba esquerra; anirem trobant algunes bifurcacions amb petits pals indicadors; cal seguir-los. En algun moment trobarem baranes de fusta que delimiten el camí.

Val la pena acostar-se al riu en un punt on hi ha una petita presa; després cal retornar al senderol. Més endavant trobarem un pal indicador que ens diu que aquest paratge són les Tosques. Pujarem per uns murs amb graonades i en un determinat punt, si mirem enrera podrem veure Capafonts al final de la petita vall.

0:30

0:50

2,000

Desemboquem al camí que havíem deixat (776 m); l'hem de seguir cap a l'esquerra i uns metres més endavant trobarem un pal de senyalització que es diu que estem a tocar de la Font de la Llúdriga.

Per arribar-hi haurem de travessar el llit del torrent (el dia de la preparació el llit estava sec).

Un cop visitada la font hem de retornar al camí i seguir-lo en direcció a Capafonts, aigües avall. A la dreta deixem el senderol per on hem arribat al camí.

0:10

1:00

En trobar un pal indicador hem de deixar el camí i seguir per un senderol que s'enfila amb fort pendent cap a l'esquerra en direcció a la Mussara (774 m).

0:05

1:05

2,290

Desemboquem en un senderol transversal (815 m); l'hem de seguir cap a l'esquerra. Hi ha marques blaves i grogues.

El senderol voreja el peu de la cinglera del Morral de la Devesa. En algun tram pugem per una graonada feta amb troncs.

Més endavant planegem. Davant nostre podem veure-hi la confluència del barranc de la Pixera que baixa per l'esquerra amb el barranc de la Llúdriga que ve per la dreta. La Cova de les Gralles on anirem es troba a la capçalera d'aquest últim.

0:07 1:12 2,580

Troblem una bifurcació amb pal indicador (856 m). Per tal d'anar a visitar la Cova de les Gralles hem de seguir per la branca de l'esquerra; planegem. Més endavant, al fons del barranc, ja es pot veure la part superior de l'espectacular cova. Baixem lleugerament.

0:05 1:17 2,910

En arribar al llit del torrent (850 m) el senderol, una mica desdibuixat, va cap a la dreta sense travessar-lo. Si travessem el torrent trobaríem un senderol que s'enfila per l'altra banda i va cap al Barranc de la Pixera i la Foradada. Per arribar a la Cova de les Gralles també es pot seguir pel llit del torrent tot i que aleshores s'ha de passar per entremig de grans pedres.

0:04 1:21

A la dreta trobem un pal indicador que ens diu que estem a la Cova de les Gralles. Per arribar-hi, però, ens caldrà passar per una estreta escletxa entre dues parets de roca.

0:03 1:24 3,030

Superat l'estret pas sortim a l'espai obert que hi ha davant de la grandiosa balma que és la Cova de les Gralles (870 m).

Un cop visitat aquest indret tan interessant hem de retornar al senderol que puja cap a la Mussara.

0:12 1:36 3,490

Arribem a la cruïlla per on hem passat abans (856 m); ara hem de seguir la branca de l'esquerra.

0:03 1:39

Enfront d'una gran roca el senderol fa un doble gir dreta-esquerra.

0:01 1:40

A la dreta del senderol hi veiem un cucó.

0.02 1:42

Planegem una mica; a l'esquerra podem veure-hi el barranc de la Llúdriga amb la Cova de les Gralles al fons.

0:07 1:49 4,020

Atenció. En trobar una fita feta amb pedres a la dreta del senderol hem de deixar-lo i enfilar-nos amb fort pendent cap a la dreta (925 m).

0.08 1:57 4,180

Arribem a l'espectacular Pont de Goi (979 m). Un cop hàgim passat per sota de l'arc de pedra hem d'enfilar-nos cap a l'esquerra per tal d'anar a passar per damunt del pont. *El pas és prou ample però cal vigilar perquè no hi ha baranes.*

0:02 1:59 4,245

Desemboquem en un camí transversal (992 m); a l'enforcall hi ha un pal indicador. Hem d'anar cap a l'esquerra, en direcció a la Font Nova. Pugem lleugerament.

0.03 2:02 4,460

Per la dreta se'ns uneix un camí (1010 m).

0:05 2:07 4,780

Arribem en una cruïlla amb un pal indicador (1013 m). Hem de seguir el senderol que baixa cap a la dreta travessant el Comellar del Quicasso. Més endavant, en un marge que queda a l'esquerra del senderol podrem veure-hi un petit habitatge.

0:05 2:12 5,105

Desemboquem al Camí del Motllats; l'hem de seguir cap a la dreta. Planegem.

0:04

2:16

5,305

Una mica més endavant de deixar un senderol a la dreta arribem en una cruïlla on hi un pal indicador (1017 m). Per ací passa el GR-65-5 que ve de la Mussara i va cap a Prades; nosaltres hem d'anar cap a la dreta seguint el GR fins el Picorandan.

Uns metres més endavant, a l'esquerra hi ha la Creu Trencada feta amb de trossos de metralla.

Seguim endavant planejant; al fons, a la dreta, podem veure la característica silueta del Picorandan. A la dreta tenim el barranc de la Llengua Eixuta.

0:15

2:31

6,440

El camí fa un gir cap a l'esquerra i baixa (995 m). Des d'aquest punt tenim una visió immillorable del Picorandan.

Uns metres més avall el camí gira cap a la dreta i va a passar per l'esquenall que separa el barranc de la Llengua Eixuta del barranc de la Foradada. Planegem.

0:09

2:40

6,440

Després de baixar per un tram amb el sòl cimentat arribem en una cruïlla del camí amb un senderol (976 m); a l'enforcall hi ha un pal indicador. En aquest punt hem de deixar el camí i seguir el GR que baixa cap a la dreta pel senderol; travessem un rocallís.

Poc després el senderol bifurca; hem d'anar per la branca de la dreta. Més endavant, per l'esquerra se'ns uneix un senderol que ve del camí que hem deixat.

El senderol puja i baixa per un terreny força esmicolat. Hi ha un moment que podem veure Capafonts a la dreta, al fons de la vall.

0:13

2:53

7,830

Passem pel costat d'un camp on hi ha un gran dipòsit i arribem en una bifurcació (945 m). Hem de continuar pel GR que segueix el senderol que va cap a la dreta.

0:04 2:57 8,080

Arribem en una cruïlla (968 m); en aquest punt hem de deixar el GR-65-5 que segueix endavant en direcció a Prades (una mica més enllà hi ha un pal indicador) i anar cap a la dreta en direcció al cim del Picorandan.

El senderol, una mica desdibuixat, puja per una zona cremada.

0:05 3:02 8,230

Arribem al cim del Picorandan (991 m). Des d'ací tenim una magnífica panoràmica de la vall del riu Brugent amb el poble de Capafonts en primer terme als nostres peus.

Per tal de seguir cap a la Febró hem de desfer el camí de pujada al pic i retornar al camp on hi ha el gran dipòsit.

0:06 3:08 8,630

En arribar a la cruïlla al costat del camp on hi ha el dipòsit hem d'anar cap a la dreta, per damunt d'uns rocallsos, deixant el dipòsit a l'esquerra (945 m). Una mica més endavant enllaçarem amb un camí que va pel costat d'una plantació d'avellaners.

0:03 3:11 8,790

Desemboquem en un camí transversal (940 m); l'hem de seguir cap a l'esquerra.

0:03 3:14 8,960

Trobem una cruïlla amb un pal indicador (937 m). Hem d'anar cap a la dreta seguint el senderol que baixa cap al barranc de la Cova del Corral. Passem per entremig del bosc i després ens enfilem per un rocallís.

Després de passar per entremig d'unes roques el senderol baixa cap al llit del barranc fent zigzagues.

0:06 3:20 9,170

Travessem el llit del barranc i arribem a la Font del Bassi que queda a la nostra dreta (915 m). Baixem.

Una mica més endavant deixem un senderol a la dreta que va cap a la Cova de la Vila. Seguim avall; en el nostre descens creuarem diverses vegades el barranc fins que ens situarem de manera definitiva a la seva riba dreta i anirem separant-nos del seu llit.

0:12 3:32

Travessem un pedriscall.

0:07 3:39 10,240

Desemboquem a la carretera T-704 (784 m); l'hem de seguir cap a la dreta.

0:02 3:41 10,350

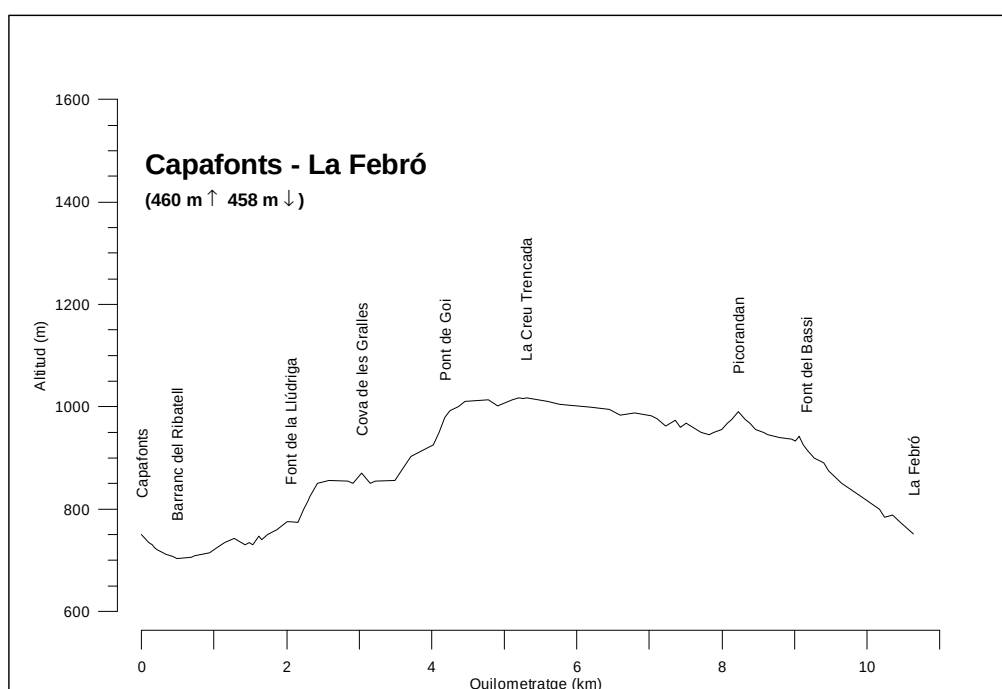
Arribem davant del cementiri de la Febró (788 m); en aquest punt hem de deixar la carretera i baixar cap a l'esquerra per una pista cimentada.

Més endavant fem un revolt cap a la dreta i entrem al nucli de la Febró pel carrer de Prades.

0:05 3:46 10,640

Arribem a la plaça de l'església de la Febró (752 m); en aquest punt finalitzem l'etapa.

Equip de preparació (02/05/2016): Joan Andreu, Josep Mª Casas, Agustí Poch, Pep Torras

LA FEBRÓ

El municipi de la Febró té 16,09 km² d'extensió. És limitat pels de Vilaplana i d'Arbolí (S), Capafonts (E) i Prades (N), i per la banda del Priorat per Cornudella de Montsant (W). La Febró és l'única població del Camp travessada per la conca del Siurana i l'única del Priorat geogràfic atribuïda administrativament al Camp per raons de mercat.

El terme es pot considerar integrat per dues parts altes al N i al S, separades per la fondalada de la capçalera del riu de Siurana. La meridional, força abrupta, és configurada per la serra de la Mussara, que en alguns punts supera els 1000 m, i la septentrional pels contraforts de les Muntanyes de Prades, que arriben als 1028 m a la Moleta, a la partió amb Cornudella i on es destaquen el Molar (945 m) i el pic del Voltor (962 m), a l'W i al NE del poble respectivament. La fondalada, amb els barrancs de Vinarroig i de la Foradada i les coves del Corral i del Gorg, és, en canvi, fèrtil i rica en aigua. El barranc del Gorg, afluent del Siurana per l'esquerra, forma el límit amb el terme d'Arbolí.

L'únic nucli de població del municipi és el poble de la Febró. El poble ha estat tradicionalment agrícola. Al segle XIX Madoz, però, ja parlava del difícil artifatge de les seves terres, tot esmentant que s'hi collia ordi, blat, llegums, patates i hortalisses. La principal collita ha esdevingut la d'avellanes, seguida per la d'ametlles i la d'olives. Les poques terres de conreu, totes de secà, han experimentat una davallada, la qual cosa fa evident la crisi del terme, agreujada pel fet que no hi ha ramaderia (que també havia estat tradicional al segle XIX i al començament del XX, moment en què encara es feia carbó). Tot plegat s'ha reflectit en un increment notable de l'emigració, que ha convertit en rònecs alguns masos. Els habitants que resten al municipi complementen l'agricultura amb treballs diversos, o bé marxen a treballar als pobles veïns.

El poble de la Febró és al mig de la vall, a 754 m. Té pocs carrers i una plaça. Durant els anys 1940-50 fou teatre d'una constant activitat dels maquis, que generà l'abandonament d'una vintena de masos i fins i tot el del poble. L'església parroquial és dedicada a Sant Esteve.

Els habitants de la Febró, que rebien el mal nom de *pardals* i mantenien enemistat amb els de la Mussara, celebren la seva festa major al final d'agost, per bé que abans es feia per Sant Esteve. Altres festivitats són la que es fa al maig en honor de la Mare de Déu del Roser o la Diada del Fesol, que és a l'octubre.

A ponent del poble hi ha l'antiga caseria arruïnada i abandonada dels Masos de Galceran, integrada per cinc masies, esmentades ja el 1728. El mas més important dels que resten és el Mas dels Frares, una pedra del qual porta la data de 1762, encara que ja és esmentat el 1641. Es tracta d'una antiga granja d'Escaladei restaurada per Evarist Fàbregas, que va ser integrada al campament militar de Los Castillejos, inaugurat el 1950 i tancat el 2001, en terres d'Arbolí, la Mussara (municipi de Vilaplana) i la Febró.

L'element de més anomenada del terme són els avencs de la Febró, tocant ja a la Mussara, una esquerda oberta a la cinglera de més de 250 m de llargària, d'uns 25-30 de fondària i de 6 a 8 d'amplada. Dins s'hi troben dues coves, una de les quals de gran capacitat, que havien contingut estalactites que foren totalment arrencades; en tragueren carretades per decorar el desaparegut mas de Macià Vila, a Reus. Els avencs, atapeïts de vegetació, foren al llarg del segle XIX refugi de contrabandistes i conspiradors, i segons la tradició s'hi amagà també el general Prim el 1843.

A la vora de la cova de la Vila es trobà força material del bronze mitjà, del qual es destaca una gran gerra de 75 cm d'alçada, molt ornamentada amb cordons i arcuacions, i un cullerot també de terra. En prospeccions realitzades en aquest indret també es va recuperar material pertanyent a l'ibèric antic. A la Solana es descobriren peces de ceràmica acanalada. Així mateix s'han trobat sepulcres neolítics a la roca del Migdia, al Collet Blanc, a la Parada dels Castellans i al Maset del Joan de la Font.

BIBLIOGRAFIA

- ** Institut cartogràfic de Catalunya
<http://www.icc.cat/>
- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** Muntanyes de Prades
Editorial Alpina (2013)
- ** El Brogit de la Vall
<http://www.brogitdelavall.cat/>
- ** La Febró
<http://www.lafebro.oasi.org/>

Agustí Poch, maig de 2016

Tal·laia
AE 60
anys